

SANSELIG LÆRING

Et klasselokale på Sisters Academy #1.
Foto: Diana Lindhardt, The I of Sisters Academy.

Hvordan ville vores gymnasieskole se ud, hvis de kreative fag overtog magten?

Performancegruppen Sisters Academy undersøger, hvad der sker med uddannelsen og eleverne, når de nedsynker dem i en kunstnerisk proces i to uger, hvor samtlige skemalagte fag deltager. Sisters Academy består af de to 'unheimliche' tvillingesøstre Anna Lawaetz og Gry Worre Hallberg.

Af Gry Worre Hallberg og Marie Lind

I flere år har der været en tendens til at undervurdere betydningen af de kreative fag, hvilket er paradoksalt, når der samtidig aldrig har været mere tale om kreativitetens betydning. Men gruppens projekter peger ikke bare på, hvad de kreative fag kan i sig selv, men i lige så høj grad på, hvordan de kreative fag kan inspirere andre fag.

Den første manifestation fandt sted i Danmark på HF & VUC FYN i tæt samarbejde med lærer Marie Lind, som også sidder med i Sisters Academys Advisory Board. Skolen har tidligere haft besøg af Sisters Academy i dramatiktimerne. Sidste

gang samlede eleverne på eget initiativ sammen til at Sisters Academy kunne inviteres. Det er på baggrund af disse møder, at vi besluttede os for at udvide vores samarbejde til et længere, mere dybdegående og vidtrækkende forløb.

The Takeover!

Når The Sisters overtager ledelsen af en rigtig gymnasieskole betyder det, at alle lærerne inviteres til at innovere deres undervisning ud fra den præmis, at de nu arbejder på skolen i et sanseligt samfund, der sætter den æstetiske erfaring, den sanselige og poetiske erkendelse højest. Hvordan ville undervisningen så se ud og være organiseret? Sitet – stedet – spiller en helt central rolle, da vi arbejder med omdannelsen af rum.

Formålet er at frembringe rummenes sanselighed og poesi som en stærk inspiration til den eksperimenteren, som vi inviterer til, at udfolde her. Skolen transformeres ganske enkelt gennem en omfattende scenografi, lyd- og lysdesign.

Den fjerde væg er brudt HELT ned

Sisters Academy trækker især på tre retninger indenfor performancekunsten, som vi kunne kalde de tre I'er: interaktivitet, intervention (indgriben) og immersion (nedsækning). Udgangspunktet er interaktivt – Den fjerde væg er brudt helt ned og alle performere, lærere og elever går ind i dette sammen og interagerer med hinanden på nye præmisser. Alle, der deltager i universet, inviteres også til en både symbolsk og konkret transformation, idet muligheden for at undersøge og agere ud fra det Sisters Hope kalder deres 'poetiske selv' åbnes. Det 'poetiske

selv' kan ses som de poetiske og sanselige dimensioner af en selv, som vil komme til udtryk eller skrues op for i et sanselig samfund. Metoden har en interventionistisk ambition om at udfolde den æstetiske dimension også udenfor kunstscenen. Sisters Academy er radikalt interventionistisk, når vi overtager ledelsen af en hel gymnasieskole, men det interventionistiske aspekt er også koblet til det interaktive, idet vi alle intervenserer ind i hinanden hele tiden og på den måde skaber forandring i vores kontinuerlige møder. Det sidste 'I' – immersion – er tæt forbundet til stedet, da det immersive aspekt refererer til den visuelle og auditive transformation af rummet. Stedet, skolen, under Sisters Academy bliver omdannet til et andenverdensligt univers, der kraftigt aktiverer sanserne og markant adskiller sig fra hverdagen, hvilket kan være en inspiration til at få os til at reflektere over og handle i vores hverdagspraksis på helt nye måder. Alt fra klasseværelser, gange, skolegård og toiletter er omdannet gennem scenografi, lys og lyddesign. Toiletterne kunne fx være pink med en soundscape af lave nynnede stemmer. Klasseværelset er måske omdannet til en skov og skolens leder er nu den uafkodelige 'Sister' der agerer som forstanderinde i et kontor fyldt med udstoppede dyr, søde drikke, stempler, skrivemaskiner og pelshatte.

Stedsspecifikt

Site-specific i sin rene form refererer til et kunstværk skabt til et specifikt sted. Altså et kunstværk, som er afhængig af sin placering og sine omgivelser for at intentionen eller budskabet kan kommunikeres optimalt. Hvis kunstværket flyttes til et andet site, mister det betydning. Det vil sige, at sitet bliver en del af kunstværket. Der er altså ikke tale om site-specific i begrebets oprindelige betydning i forbindelse med Sisters Academy. Rammerne i Sisters Academy var skabt før sitet blev fundet om end Sisters Academy er skabt til at udforske skolekontekster og i sig selv er en skole – Et Akademi. Sitet skulle opfylde forskellige krav som det narrative - altså søstrenes univers - fordrede og samtidig leve op til skolens skemastruktur. Den allerede eksisterende skemastruktur for alle klasser skulle kunne realiseres på sitet, hvilket krævede et vist antal lokaler af en vis kapacitet. Dette kan synes som en kompromiterende præmis - for findes disse strukturer overhovedet i skolen i et sanseligt samfund? Dette er i sig selv en refleksion værd og kontrasten mellem genkendelighed fra hverdagen og den æstetiske anderledeshed gav måske lige akkurat plads til en sådan refleksion.

En elev der laver lektier i The Protector of the Archives tableaux på Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt

En matematiktime på Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt

En elev i en religionstime på Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt, The I of Sisters Academy.

Sitet – Skolen HF & VUC FYN – transformeret. Sisters Academy #01. Foto: Diana Lindhardt

*Sitet – Skolen HF & VUC FYN, FLOW – transformeret. Sisters Academy #01.
Foto: Diana Lindhardt*

*Sitet – Skolen HF & VUC FYN, FLOW – transformeret. Sisters Academy #01.
Foto: Diana Lindhardt*

*Breve fra besøgene på Åbent hus-dagen d. 28. 2. Her blev de efter besøget bedt om at beskrive deres håb, drømme og konkrete forslag til fremtidens uddannelsessystem. Brevene blev hængt på et træ i skolegården. Efterfølgende blev brevene indsamlet og indgår i den data der i øjeblikket bearbejdes fra Sisters Academy #01.
Foto: Diana Lindhardt, The I of Sisters Academy.*

Da faciliteterne var på plads, var der også en del ekstra rum: gangarealer, depoter, trappeopgange og udendørsarealer. Disse rum blev indtaget af 'Sisters staff' - de performere, som havde andre funktioner i universet end traditionelle lærere og elever. Hver performer arbejdede i disse rum i tæt dialog mellem sitet og deres poetiske selv. De udviklede hver deres 'tableaux' – en transformation af sitet, som integrerede sanselighed og virkelighed fra både sitet og deres poetiske selv. For eksempel fandt Psychomagician, skolepsykologen på Sisters Academy, et teknikrum, som gav anledning til at tænke den elektroniske æstetik med ind i hendes tableaux. Hun blev til en slags elektronisk Medusa med ledninger og strøm som et af de bærende koncepter og symboler både i hendes tableau og poetiske selv. Denne tætte dialog gjaldt også den visuelle og auditive scenografiske indretning af alle klasseværelser, gangarealer mm.

I tråd med Sisters universets 'ambience' eller klangbund som strækker sig over både tid og mellem manifestationer, blev de konkrete rum-, lyd- og lysdesign skabt i resonans med rummets fysiske udformning og det der allerede er. Vi arbejder med rummene og ikke imod dem. Dette er et vigtigt aspekt i forhold til den performative præmis – At intet er 'som om'. På den måde skræddersys Akademiet også visuelt til hvert sted, hvor det manifesteres i tæt dialog med sitet.

Transformerede klasseværelser

På Sisters Academy arbejder vi med scenografiske koncepter for klasselokalerne baseret på de fagligheder, der er i spil i rummet, men også på rummets potentiale. Et eksempel er religionslokalet, som havde et mindre indhug, der blev transformeret om til et rituelt rum med inspiration i forskellige spirituelle og religiøse retninger. Rummet blev brugt både til undervisning og til at opfinde og udføre rituelle handlinger i. Der arbejdes også med 'fundne steder' på Sisters Aca-

Den daglige leder fra HF & VUC, FLOW, FYN Gitte Bruus Albrechtsen sammen med the headmistress of Sisters Academy, The Sister til afslutningsceremonien, hvor hver lærer aflagde et løfte om de tre elementer de vil integrere i deres undervisning de følgende år, som resultat af eksperimenterne under Sisters Academy #01.

Foto: Diana Lindhardt, The I of Sisters Academy.

demy på den vis, at rummets arkitektur tilførte tableaux'erne noget ekstra. The Gardner fandt et forgangsareal med et kæmpe sprosset vindue. Der opstod en stemning af drivhus og orangeri. Lysindfaldet og udsigten gav føling med vejret og dagens cyklus. På den måde bragte rummet noget ekstra til hans tableaux og til de emner der blev talt om i hans lille hjørne af universet. Samtidig bliver stedet altid transformeret, så det ligger i forlængelse af det, vi kunne kalde Sisters-universitetets klangbund eller stemning og passer ind i det gældende narrativ om et Akademi.

Rummet skaber fysisk en ramme, der ikke forstyrrer andeverdensligheden i universet, idet vi aldrig ville arbejde imod rummet. Forhandlingen med det omgivende miljø gør, at man forholder sig til og inddrager dette miljø. Alt, der er til stede på sitet, bliver en del af universet. (jvf. eksemplet med Psychomagician) Intet må skjules, alt bliver brugt og smelter sammen med universet og dets principper. At bruge de muligheder, som stedet allerede rummer, giver således en fornemmelse af større autenticitet. En blanding af genkendelighed og fremmedhed. Stedet er, som det omgivende rum, en uundgåelig del af installationen; installationens fire vægge inkl. vinduer og døre, loft og gulv forstærker dermed installationens 'virkelighedsværdi'.

Sisters Academy er også et forskningsprojekt, og vi indsamler løbende data der underbygger og validerer de opdagelser vi gør os inden i performance- og læringsuniverset. Noget af det der optager os er hvordan vi kan transportere direkte ud af universet, mens den æstetiske oplevelse og erfaring finder sted – Så vi får data der udfolder sig mens vi er i den sanselige sfære. Derfor arbejder vi med at give eleverne dagbøger og notesbøger, vi opstiller 'confession booths' til filmet materiale og indsamler drømme fra de gæster der besøger skolen. Vores arkiv er pt. analogt, men vi arbejder på, at digitalisere det og gøre det offentligt tilgængeligt. Her vil man også kunne se hvordan transformationen af stedet, lyset og lyden påvirker læringsoplevelsen – Mange af elevernes og lærernes erfaringer kan også læses på vores blog – Se: <http://sistersacademy.dk/category/blog/>

RÆKKE 6, SÆDE 14

Weekendavisen den 11. september 2015.

Stedspecifikt, performativt, publikumsinvolverende vandreteater er der nok af. Hvor er den litterære dramatik?

Som teatergæst arbejder jeg tit imod mine egne fordomme. Jeg forsøger at møde kunsten uhildet, både når jeg skal have bind for øjnene og gå i gåsegang med fremmede, ligge i en kiste som en anden Dracula, stryges over panden af et æterisk åndevæsen i en vuggende båd i et hemmeligt hjørne af havnen, smage på nødhjælpsbeskøjter, pustes i nakken af en Snedronning, bydes op til dans af trolde, trække i store røjsere og agere aktiv statist eller flygte gennem skumle industrilokaler og "sove" klods op af en spansk performer (heldigvis så hun sød ud) ...

Jo, jeg prøver. Men nogle gange er det svært at holde gode miner til slet spil. Da en ordløs, shamanistisk performer for nylig gned mine bare fødder ind i jord på en meget højstemt og spirituel måde, var jeg ved at bryde sammen i latter. Godt at gode anmelderkollega Nanna Goul tog vagten den dag, publikum skulle helt, helt tæt på en thaiprostituert. Lidt kropsforskrækket må man vel gerne være midt i al sin åbenhed. Misforstå mig ikke. Jeg er helt på det rene med, at den performative tendens dominerer meget af teaterkunsten i disse år, og at genren egner sig godt til internationalt samarbejde. Det er den slags, de bevillende støtteudvalg ser på med milde øjne. Skriv 'stedspecifikt', 'performativt', 'publikumsinvolverende' og 'internationalt' i din ansøgning, så er du vist ret langt.

Desværre er resultatet ofte fortænkt og gemacht. Jeg savner det, som jeg vil kalde den litterære dramatik (og her mener jeg ikke dramatiseringer af romaner). Ikke at det ikke findes, men det er forholdsvis sjældent i disse år. I fjor var der Adam Prices halvgode Samtale før døden og Astrid Saalbachs vilde Frisørerne, i sommer var der Nikoline Werdelins sommerstykke Visen om Sidsel, og på Teater Grob kæmper de modigt (og delvis vellykket) med et projekt i seks nyskrevne forestillinger, Det Sjette Kontinent, som skal opføres som samlet maraton når Århus er europæisk kulturby i 2017. Det er en prisværdig satsning.